

"De vrouw die alles had" van **Kees van Beijnum** besproken op "De Omslag" 30-7-2013.
Afwezig op deze leeskring bijeenkomst: Thea, Janny, Nelleke.

Onze eerste reactie.

Gerda; ingewikkeld en verwarrend verhaal. Na tweede keer lezen: veel mooier.

Thea; het was geen goed verhaal. Vervelend lezen door twee verhaallijnen.

Ria; heeft wat met van Beijnum. Maar dit boek is irritant en lastig door wisselend perspectief.

Annelies; moeilijk begin met 2 verhaallijnen. Goed bedacht maar somber makend verhaal.

Marné; goed geschreven. Lastig lezen i.v.m. drie verhaallijnen. Mooie taal.

Paulien; lelijk taal gebruik. Onvoorwaardelijke liefde van moeder naar kind is ontroerend.

Wil; concrete korte zinnen. Goed en met gevoel geschreven moeder-kind relatie. 2 x mooier.

Ariana; duidelijke taal, ondanks wisselend perspectief ontroerend en ontnuchterend verhaal.

Over de auteur en zijn werk.

Kees van Beijnum, 21-3-1954, is geboren en opgegroeid in Amsterdam. Als telg van een horecageslacht bracht hij het grootste deel van zijn jeugd door in de cafés en hotels van zijn familie in de omgeving van de Zeedijk. Na het gymnasium had hij allerlei verschillende baantjes, van hulp in een hotel tot vertegenwoordiger in kopieermachines, van hondenverzorger tot journalist. Sinds 1991 wijdt hij zich volledig aan het schrijven, wat inmiddels diverse romans en filmscripten heeft opgeleverd.

Hij haalt de inspiratie voor zijn boeken uit het dagelijks leven. Eén van de hoofdfiguren is meestal psychisch niet helemaal in orde. Mysterie en zoektochten staan vaak centraal in zijn werk. Zijn personages voorziet hij van een warm kloppend hart en zintuigen die op scherp staan, ondanks de ontnuchterende waarheden die zijn romans bevatten.

Als van Beijnum zou moeten kiezen tussen scenarioschrijver en romanschrijver zou hij kiezen voor het laatste. Een boek is van hem zelf, een film van veel mensen.

Bibliografie

Romans;

- Over het IJ: de reconstructie van een moord (1991)
- Hier zijn de leeuwen (1994)
- Dichter op de Zeedijk (1995) semi-autobiografisch.
- De ordening (1998)
- De oesters van Nan Kee (2000) verfilmd en bekroond met F.Bordewijkprijs
- De vrouw die alles had (2002)
- Het verboden pad (2004)
- Paradiso (2008)
- Zoon van (2009) uitgave van de Bijenkorf in het kader van de Literaire boekenmaand
- Een soort familie (2010)

Filmscripten;

- De langste reis (1996) een tv-film gebaseerd op de ontvoering van G.J.Heijn.
- Maten, met als onderwerp het Dutchbat-wangedrag in Bosnië.
- De zwarte meteor, naar het boek van Tom Egbers.
- Dichter op de Zeedijk naar zijn eigen boek. Bekroond met een Gouden Kalf (1999)
- De ordening (2003) eveneens naar een boek van hemzelf.

Samenvatting van het verhaal

Claire, de hoofdpersoon, had alles wat een vrouw wensen kon. Dat was o.a. een Oscar, een man, twee kinderen, een villa, een Alfa Spider, een gaaf gezicht, een platte buik en minnaars. Vera en Rogier zijn de hoofdpersonen in een film waarvoor Claire het scenario moet bijstellen. Het is een haastklus, waar Claire op het dieet van wijn en sigaretten haar hand niet voor omdraait. Onder het schrijven door krijgt de lezer terugblikken voorgeschied uit Claires verleden. Het zijn willekeurige flitsen; er zit geen chronologische volgorde in. Zo wordt het plaatje langzaam duidelijk.

Claire heeft al vanaf het begin een man gezocht die haar in haar passie, schrijven en regisseren, begrijpt. Leen is die man niet. Hij houdt van orde en duidelijkheid, is pragmatisch. Claire negeert haar innerlijke twijfels en kiest voor zekerheid. Haar huwelijk met Leen blijkt geen succes. Waar het aan te wijten is, valt moeilijk vast te stellen, althans voor Claire.

Na het debacle bij de opnamen van haar eerste film “Gravers” waar Claire nog te jong en te onzeker is en zich laat overdonderen, houdt zij de filmwereld voor gezien en duikt in het bestaan van huwelijk en gezin.

Ze houdt dat redelijk vol, tot ze merkt dat Leen een verhouding heeft. Ze dwingt hem ermee te stoppen, maar het kwaad is al geschied. Uit wraak knoopt Claire ook een aantal verhoudingen aan met mannen in de buurt. Veel genoeg beleeft zij er niet aan, ze vindt het vooral lastig om ze geheim te houden. Er verdwijnt tijd die ze niet verantwoorden kan.

Als ze haar man opnieuw van een verhouding verdenkt, confronteert zij hem daarmee. Het blijkt niet een nieuwe vriendin, maar zijn psycholoog te zijn, die hem behandelt voor claustrofobie en faalangst. Het huwelijk loopt af en Claire en Leen scheiden. Claire neemt haar oude vak zo goed en kwaad als het kan weer op en wordt scenarioschrijfster.

De film waar ze aan schrijft lijkt op haar eigen leven. In het verhaal raken twee tieners zoek. De ouders, die in een scheiding liggen, houden samen een zoekactie, waar Claire spannende en sensationele scènes voor moet schrijven.

Inmiddels komt haar eigen zoon Bas op bezoek (Claire is op dat moment in Nederland), die met proefverlof is. Hij heeft een meisje verkracht en vermoord. En is daarvoor veroordeeld. Claire heeft het ware verhaal nog nooit te horen gekregen, maar idealiseert in gedachten haar zoon en zoekt excuses voor zijn daden. Er volgen een paar moeizame gesprekken tussen moeder en zoon.

Het perspectief blijft ondertussen maar wisselen van heden naar verleden en van de filmwerkelijkheid naar de realiteit. Claire geeft het verhaal in de film een draai waar meer hoop en kans op overleving in zit, maar dat wordt haar niet in dank afgenomen. Deze keer houdt zij echter voet bij stuk, al zal dat haar waarschijnlijk haar baan kosten.

Met Bas krijgt zij een beter contact dan lange tijd het geval was.

Thema van het boek

1. moeder-zoon relatie
2. zingeving in een vrouwenleven

Titel van het boek

“De vrouw die alles **HAD**”

De auteur wil mogelijk aantonen dat de vrouw (Claire) die alles heeft, juist daar soms niet genoeg aan heeft. Als zij dan niet in staat blijkt om haar leven meer inhoud te geven en tot een zinvol bestaan te maken kan zij gemakkelijk vervallen in verveling en doelloosheid.

Ariana